VIERDE JAARGANG

Zaterdag, 4 Juni 1949.

DE KLEWANG

WEEKBLAD VOOR DE TROEPEN OP SUMATRA

No. 22

Uitgave: Dienst voor Legercontacten Medan

Redactie / Administratie: Troepencommando Serdangweg Telefoon: Mili 24.

Z.BRIGADE

Het oog op de toekomst:

Is er werk in Nederland?

HET OOG OP DE TOEKOMST is de titel van de rubriek, die vaandrig J. Swart voor het strijdkrachten programma van Radio Batavia verzorgt. Hieronder volgt een van zijn causeriën, uitgesproken onder de titel: „Is er werk in Nederland?"

Enige weken geleden vertrok uit Priok „De Volendam", met aan boord een 600-tal demobilisanten. Er waren afgekeurden onder en militairen die om speciale redenen wegens familieomstandigheden bijvoorbeeld, met spoed waren teruggeroepen. Het waren dus geen demobiliserenden in de volle zin van het woord, maar toch heb ik aan boord met verschillende van hen de wachtende toekomstproblemen besproken. Wij behoeven er geen geheim van te maken, dat er grote onzekerheid bestaat over die toekomst en zo was aan boord van „de Volendam" de stemming wel opgewekt en verre van defaitistisch, maar toch ook weer niet overslaande in een uiterste van uitbundige vreugde. Ik heb er met verschillende wapenbroeders gesproken en ieder gesprek kwam neer op hetzelfde thema, dat tenslotte door een opperwachtmeester kort en krachtig als volgt werd uitgedrukt: „Toen ik hierheen kwam, 2½ jaar geleden, was Indonesie voor mij een onbekend land en de toekomst hier onzeker: nu ga ik terug naar Nederland en ik kan wederom hetzelfde zeggen. Maar zo goed als we er hier doorheen gekomen zijn, zullen wij het daar ook wel weer klaarspelen." Dit zijn niet alleen woorden die aan boord van vertrekkende troepenschepen gesproken worden, maar ook daar op al die grote en kleine buitenposten, waar wij met elkander zitten te praten over wat ons in de komende maanden en jaren te wachten staat.

EEN ANALYSE.

Daarom beginnen wij dit praatje over sociale problemen met een beschouwing die wat dieper ingaat op datgene wat ons onzeker doet zijn. Vanuit Nederland bereikt ons in kranten en brieven herhaaldelijk het geluid dat er gevochten wordt om het hoofd boven water te houden, dat de arbeidsmarkt al lang niet meer zo'n gunstig beeld toont als de jaren onmiddellijk na de bevrijding; dat café's en bioscopen leeg zijn; dat in ieder gewoon huisgezin de dubbeltjes opnieuw moeten worden omgedraaid en voor ons zelf denken wij er dan bij; „Wat moet het worden als ik straks thuis kom en ik een plaats moet gaan zoeken in de maatschappij, die nu al voor zulke grote problemen staat." Laten wij ronduit zeggen: „Wij zijn bang, dat voor een groot gedeelte van ons de vooruitzichten niet erg rooskleurig zullen zijn."

Welnu wapenbroeders, laat ons nuchter en zakelijk ontleden of deze angst gerechtvaardigd is. Er zijn inderdaad veel verontrustende factoren. Op de wereldmarkt daalt de grondstoffenprijs van allerlei artikelen. In het schijnbaar zo welvarende Amerika stijgt het werkloosheidscijfer met onrustbarende regelmaat. In ons land is de toestand gelukkig gunstiger. Maar wij hebben toch ongeveer 20.000 werklozen meer dan een jaar geleden. Het aantal als werkloze geregistreerde mannen bedroeg op 29 Februari 1949 77.439 en dit betekent dat op iedere 1000 mannelijke inwoners gemiddeld 16 werklozen zijn.

Een gedeelte van de Nederlandse pers haalt al pessimistische herinneringen op aan de crisis van 1930. In die jaren waren er 400.000 Nederlanders werkloos.

CRISIS?

Gelukkig is onze kennis van het economische leven nadien toegenomen. De ervaring in dat verleden opgedaan, stelt ons in staat reeds thans de maatregelen te treffen een dreigende crisis te vermijden. Dit alles natuurlijk op voorwaarden dat er zich op internationaal terrein geen al te grote wijzigingen in de huidige situatie voordoen. De drie voornaamste vraagstukken waartegenover het Nederlandse volk zich thans gesteld ziet zijn: Hoe verhogen wij het bestaande welvaartspeil, hoe brengen wij personeel en bedrijven onder dak en hoe scheppen wij voldoende werkgelegenheid voor ieder lid van de Nederlandse maatschappij.

Wanneer wij op deze drie problemen binnen redelijke tijd een oplossing weten te vinden, dan is het gevaar van een dreigende economische crisis bezworen. Voor ons is de laatste vraag — die van de werkgelegenheid — onder de gegeven omstandigheden natuurlijk het voornaamste. Een ieder vraagt dan onmiddellijk „Hoe is de stand van zaken op de Nederlandse arbeidsmarkt"? Kort gezegd zien we daar het merkwaardige verschijnsel dat de Nederlandse arbeidsmarkt aan de ene zijde een overschot toont van ongeschoolden, administratief en commercieel personeel, terwijl aan de andere kant een groot tekort bestaat aan bepaalde categoreën vakarbeiders. Eigenlijk zijn deze ongunstige verschijnselen een normaal uitvloeisel van het herstel van de gezonde toestand in het Nederlandse bedrijfsleven.

Gedurende de bezettingsjaren was er immers door de gedwongen tewerkstelling van Nederlandse arbeidskrachten geen sprake van werkloosheid. Bovendien deed de zwarte markt en de geldruimte het amusementsbedrijf bloeien en gaf velen werk. Na de bevrijding was voor de vrijkomende arbeidskrachten vrijwel weer onmiddellijk gelegenheid om aan de slag te gaan vanwege de grote vraag naar de schaars geworden producten, het uitvallen van de Duitse industrie en de omvangrijke herstel- en opbouwwerkzaamheden.

Maar op het ogenblik is aan die grote vraag naar allerhande artikelen alweer voldaan. Fabrieken en bedrijven gaan zich instellen op geregelder productie. Overheidsdiensten voeren een bezuinigingspolitiek met daarmee gepaard een afvloeïen van overtollig personeel.

WAT DOE JIJ?

Desondanks — wij zeiden het reeds — is er in tal van bedrijfstakken een groot

(Lees verder op pagina 2).

Is er werk? Altijd, als je maar wilt. Kan ik nog een vak leren? Waarom niet, na je dienst helpt eventueel het Rijk je. De vooruitzichten? Hangt weer van jezelf af. Zo eenvoudig als de dikwijls gestelde vragen zijn zo eenvoudig zijn de antwoorden. Minder eenvoudig wordt de toepassing van het antwoord. Velen, wellicht tè velen, zien zich voor het feit geplaatst dat ze er nu eenmaal zijn, op deze aarde..... Maar evenzovelen kunnen hun schouders zetten onder het doel dat zij willen bereiken.

Hier zie je een leerling, verbonden aan de glasfabriek te Leerdam. De leertijd duurt maar eventjes vier jaar maar dan kan die leerling ook glasslijpen, etsen, schilderen, aanblazen, graveren en al die andere dingen verrichten, die tot het glasbedrijf behoren. Hij, die leerling, heeft een opleiding ontvangen en een vak geleerd waarbij hij een meester kan worden in zijn klasse.

Maar die opleiding, dat fundament, is noodzaak!

Ervaringen van 1—1 R.I.

Aangezien het vele militairen op Sumatra's Oostkust zal interesseren, ook in verband met hun eigen toekomst in Nederland, hoe het met de kameraden van 1 — 1 R.I., dat omstreeks Augustus verleden jaar repatriëerde, gegaan is, diene het volgende uit een schrijven ddo. 29 April '49 van de commandant van 1 — 1 R.I., de overste ROMBOUTS aan de Terr. Sociale Dienst. te Medan.:

„Ons bataljon telde veel boerenjongens, die onmiddellijk weer aan de slag konden en geen bemiddeling nodig hadden. Van de meldingsdatum af op het gewestelijk kantoor van de sociale dienst te Assen in begin October 1948 tot en met 15 April 1949 hebben zich in totaal 282 militairen van 1 — 1 R.I. aangemeld voor arbeidsbemiddeling. Van deze militairen zijn inmiddels 253 geplaatst, hetzij in een werkkring, hetzij op een rijkswerkplaats voor vakontwikkeling.

Hieruit volgt, dat nog 29 militairen van het bataljon op een passende betrekking wachten."

Huis toe

Nadat op Dinsdag, 3 Mei 1949 de **Volendam** met circa 460 demobilisanten van verschillende onderdelen der Koninklijke Landmacht, een aantal KNIL-militairen met gezinnen, demobilisanten van de Koninklijke Marine, van de Luchtstrijdkrachten en repatriërende burgers was vertrokken (de schuit arriveert volgens de C.O.T., luitenant-kolonel H. L. G. Lambert op 3 Juni in Rotterdam!), werd op 14 Mei 1949 door talrijke officials te Tandjong Priok de „fohan van Oldebarneveld afgeduld.

Ook op deze boot bovenden zich we**debarnevelt** afgeduwd.

Ook op deze schuit bovenden zich wederom demobilisanten, zoals oorlogsvrijwilligers - die reeds voor 5 Mei 1949 in dienst waren-, KNIL-militairen met gezinnen en leden van de Koninklijke Marine. De reeks werd voortgezet door een 1200 man, die op Maandag, 16 Mei 1949, per **Groote Beer** vertrokken.

Wij wensen allen een voorspoedige reis en een behouden aankomst in het moederland.

Gezinsoverkomst van militairen in Indonesie.

Bij ministeriële beschikking kunnen in Indonesië verblijf houdende officieren en onder-officieren aanspraak maken op overkomst van hun gezin voor rekening van het Rijk, nadat zij twee jaar zonder onderbreking in de tropen in werkelijke dienst zijn geweest en hun is vergund met ingang van de repatriëringsdatum van hun onderdeel, waarmee zij zijn uitgezonden of indien zij niet met een onderdeel zijn uitgezonden, van het onderdeel dat gelijktijdig met hen naar Indonesië kwam, de diensttijd in de tropen te verlengen met tenminste twee jaar, waartoe zij zich schriftelijk moeten verbinden.

Aanspraak op overtocht gaat verloren indien blijkens vorenbedoelde verbintenis moet worden aangenomen dat het gezin na aankomst in Indonesië slechts een jaar of korter aldaar zal zijn.

In Nederland verblijvende officieren, die tenminste twee jaar zonder onderbreking in Indonesië in werkelijke dienst zijn geweest en opnieuw naar Indonesië worden uitgezonden, kunnen aanspraak maken op overtocht van hun gezin voor rekening van het Rijk, indien kan worden verwacht dat het gezinsververband in de tropen tenminste gedurende een jaar zal bestaan.

Nederlandse demobilisanten naar Australie?

Volgens de Australische correspondent van de Times bestaan er plannen om tenminste vijfduizend Nederlandse militairen na hun diensttijd in Indonesië toe te staan naar Australië te emigreren. Onderhandelingen tussen de Australische en Nederlandse regering zijn aan de gang.

Australië wil militairen toelaten die jonger zijn dan veertig jaar en als Australische fabrikanten of boeren hun werk en huisvesting garanderen. De emigratie van Nederlandse militairen uit Indonesië heeft voor Australie de aantrekkelijke kant, dat Nederland zelf voor het transport zorgt.

Volgens de Times zal een spoedige overeenkomst vooral afhangen van een bevredigende oplossing van het Indonesische probleem.

Over de ping-ping

Blijkens een beschikking van de minister van oorlog is tijdelijk van toepassing verklaard de „voorlopige regeling bezoldiging van militair personeel der Kon. Landmacht" en enige daarmee verband houdende onderwerpen. In zijn beschikking geeft de minister te kennen dat het bepaald noodzakelijk is op korte termijn maatregelen te treffen tot herziening van de financiële positie van het militair personeel van de K.L. en dat het op normale wijze tot stand doen komen van zodanige maatregelen een langduriger procedure vergt dan vorenbedoelde noodzaak gedoogt.

In een in de legerorders opgenomen ministeriële kennisgeving wordt gezegd, dat in de loop van 1949 een nieuwe bezoldigingsregeling voor militair personeel van de K.L. Deze regeling zal, althans wat de bezoldiging van gehuwde militairen betreft, terugwerken tot 1 Januari 1948 en gepaard moeten gaan met wijzigingen in verschillende voorschriften. Aangezien het niet mogelijk is gebleken deze allen op korte termijn volledig tot stand te brengen, en de niettemin gewenste toepassing van de nieuwe financiële voorziening waartoe reeds besloten is langer uit te stellen, wordt voorlopig volstaan met een „voorlopige regeling", **welke met ingang van 1 Juni 1949 dient te worden toegepast**, ten aanzien van alle tot de KL behorende militairen met uitzondering van hen op wie zij blijkens haar bepalingen niet van toepassing zijn. De noodzakelijke herberekeningen over het tijd-vak 1 Januari 1948 tot 1 Juni 1949 zullen eerst plaats kunnen hebben nadat de laatstbedoelde regeling is verschenen. **Niemand** zal ten gevolge van deze herberekening verplicht worden tot terugbetaling van bedragen waarop hij in genoemd tijdvak tevoren op grond van de tot dusver geldende bepalingen recht had. Ook zal **niet** worden overgegaan tot terugverdering voorzover het mocht blijken dat een militair na 1 Juni 1949 te veel genoten heeft doordat de definitieve voorschriften voor hem ongunstiger zijn dan de bepalingen dezer voorlopige regelingen.

De meeste militairen zullen door toepassing van deze regeling in bezoldiging vooruitgaan. Voorzover zulks niet het geval is, is dit het gevolg van het feit dat belanghebbenden tot dusver in verhouding tot andere militairen te hoog zijn bezoldigd.

EN:

De legerorder zal spoedig gevolgd worden door voorschriften omtrent de inhouding van bijdragen voor eigen en weduwen- en wezen pensioenen en van loonbelasting.

Militairen van het depôt pantserwagens maakten van 17 t/m 31 Mei een oefenritje! Hier bevinden zij zich in de Linnauesstraat te Amsterdam; van de stromende regen hebben ze op het ogenblik weinig last.

Is er werk in Nederland?

(Vervolg van pagina 1).

tekort aan vakarbeiders. Wat is n.l. het geval? Wanneer wij de verplichtingen van het Marshall-plan willen nakomen, dan moet de financiële en economische positie van ons land in 1952 een volkomen gezond beeld vertonen.

Om dit te bereiken zullen wij onze nationale productie sterk moeten opvoeren. In 1952 dient er anderhalf maal zoveel industrie te zijn als voor de oorlog. Dit betekent, dat tal van bedrijven en fabrieken het personeel zullen moeten verdubbelen om de productieplannen te verwezenlijken. We zullen het daarbij speciaal van de kwaliteit moeten hebben. Specialiteitsproductie, die een minimum aan in te voeren grondstoffen en een maximum aan bewerking oplevert. Maar een dergelijke gespecialiseerde industrie van kwaliteitsproducten vraagt bijna uitsluitend vakarbeiders. We zien dan nu ook het eigenaardige verschijnsel, dat de vraag naar geschoolde werkkrachten in bijna alle bedrijfsklassen blijft stijgen en dat in sommige gevallen het tekort aan deze krachten de productie ernstig belemmert.

De huidige werkloosheid manifesteert zich dan ook vooral onder de ongeschoolden, die geen enkel vak ooit goed geleerd hebben en onder hen, die weinig vakkennis bezitten. Het is genoegzaam bekend dat er onder ons militairen nog grote groepen weinig of in het geheel niet geschoolden zijn. Zij vormen de meerderheid. Dat vooral deze jonge mensen zich nu op de toekomst dienen te bezinnen, zouden we met schreeuwende letters op iedere cantinemuur willen schrijven. En met dat bezinnen bedoelen we niet, dat zij zich moeten afvragen, wat er van hen in de toekomst terecht moet komen, maar wel dat zij onverwijld en vastbesloten tot handelen overgaan. En dat bestaat hierin, dat zij bij zichzelf eens te rade gaan, naar welk vak of beroep hun voorkeur of ambitie uitgaat, om dan eens met de officier van Sociale Dienst te praten welke de vooruitzichten zijn in deze en in hoeverre hun capaciteiten en omstandigheden de verwezenlijking van dit doel mogelijk maken, om daarna tenslotte via Dienst Vorming of op eigen initiatief een begin te maken met het zich verwerven van de nodige kennis en bekwaamheid. Na demobilisatie zullen zij zich in de Rijkswerkplaatsen, of — met rijkstoelage — in het particuliere bedrijf verder kunnen scholen, om na enige tijd hun maatschappelijke carriere te beginnen op de onderste sport van de ladder naar het vakmanschap. Natuurlijk zijn er velen, die al bij voorbaat aannemen, dat hun huidige levensomstandigheden de verwezenlijking van dit program onmogelijk maken. Wij willen hierop alleen maar zeggen, dat deze bijvoorbaatmensen zeker tot de werklozen van morgen zullen behoren.

Al de mooi-schrijvers, die jouw leven in de rimboe zo weten te romantiseren dat je jezelf tot nationale held en voorwerp van jarenlange dankbaarheid gaat voelen, zullen je straks heus niet op de been helpen wanneer je door een te gemakkelijk toegeven aan moeilijke omstandigheden veerkracht en werklust verloren hebt. Laat je zelf niet beroven van de kostbare gelegenheid om jezelf en je gezin een goede en gelukkige toekomst te geven. Buit deze jaren en de maanden die je er nog van resten, uit **tot en met.**

NA TWEE JAAR

„Nou voor het laatst: kan ik met me zoon half geld reize, ja of nee....."

EEN PRAATJE OP EEN REGENACHTIGE SUMATRA-ZONDAGMIDDAG

Een regenachtige Zondagmiddag, ergens midden in het bergland van Sumatra, bij het Tobameer. Een groepje militairen zit bij elkaar op een kamer van de tangsi. De een leest wat, een paar schrijven lange brieven naar huis, enkele anderen knappen een uiltje, terwijl er ook een met z'n geweer bezig is.

HET is rustig op deze Zondagmiddag, de eerste, die de jongens hier doorbrengen. Want ze zijn pas enkele dagen geleden in dit hooggelegen plaatsje met zijn bijna Nederlandse klimaat — althans in deze tijd van het jaar — aangekomen.
Maar in deze paar dagen hebben de 424-ers reeds hun eerste patrouilles gelopen, lange tochten door het bergland, langs de rijpende padi op de sawah's, een enkele maal dwars door de kali. Het zijn soms flinke klauterpartijen, waarbij de tong bijna op de schoenen hangt, waarbij de een of ander van een sawahdijkje afglibbert en zich op de meest letterlijke manier bij het terrein „aanpast", of waarbij ze soms tot hun middel door het grauwbruine water lopen. Maar na iedere

patrouille merken ze, dat ze er al wat beter tegen kunnen, dat ze er aan gewend raken en dat vervult hen terecht met een zweem van trots.

KERKKLOKJES IN DE VALEI.

Maar vandaag, Zondag, hebben zij rust; de aalmoezenier en veldprediker vroegen enkele uren hun aandacht, evenals de kerkklokjes van de kampongs in de valei de Bataks opwekten tot een gang naar het bedehuis. Juist deze klokjes deden menig soldaat even een brok in de keel schieten; ook thuis, in zijn woonplaats — een grote stad of een heel klein dorpje — had hij de roep van de klokken gehoord en was hij samen met ouders, verloofde of vrouw gegaan naar God's Huis. Nu, slechts enkele weken later, moest hij alleen gaan of met een vriend.....
Is het een wonder, dat hun gedachten deze middag thuis zijn? Of zij nu lezen, schrijven of hun geweer onder handen nemen: in gedachten toeven zij thuis.
Wanneer we bij enkele neervallen om even een praatje te maken, kost het hen soms moeite, zich uit hun dromen los te maken. De soldaat Gerrit van Zetten, die in Tiel woont was zijn spuit aan het schoonmaken, toen we naast hem op zijn tempatje gingen zitten en terwijl hij ons vertelt, dat het hem best lijkt om er eens keer op uit te trekken, dwalen zijn ogen toch weer af naar de foto van zijn verloofde Joke Douma. En dan komt hij automatisch op de post, die nog erg onregelmatig komt. „Maar", zo merkt hij op, „we zijn hier pas, het zal nog wel verbeteren".

Even later belanden we bij korporaal Thieu Peerlings uit Weert. Hij is eigenlijk helemaal niet te spreken over de patrouilles die hij tot nu toe heeft gelopen. „Je sjouwt je een ongeluk en je ziet geen bliksem, dan is de mop er af", zo merkt hij op. Vervelen doet hij zich niet; hij mag het nieuwe wel, alleen op de sirih-pruimende vrouwen heeft hij het niet voorzien. Evenals soldaat Mijndert de Vries uit Amsterdam vindt hij, dat de rijst wel smaakt, al moet je er even aan wennen.

LIEVER RIJST DAN AARDAPPELEN...?

Sergeant de Jong, die uit de Bilt komt, maakt het nog een haartje erger. Als we met hem een babbeltje maken, onder een vrolijk dansmuziekje uit Singapore, merkt hij op, dat hij liever rijst met sambal eet dan aardappelen. Verscheidene jongens denken er volgens hem net zo over, al ontbreken ook de mensen, die dit ongewone voedsel slechts met de grootste moeite naar binnen werken, niet. De Jong heeft gelijk, de een zegt: „Duimpie op voor het eten!", maar de ander trekt al een lelijk gezicht, als hij maar denkt, dat je wel eens over rijst zou kunnen praten.

Toon van Uden uit Culemborg hoort in ieder geval niet bij de laatsten, hij heeft het met zijn prakje best naar zijn zin. Hij heeft trouwens helemaal niet te klagen ; eerst maakte hij zich voor zijn moeder zorgen, maar hij heeft pas bericht ontvangen, dat zij er zich best door heen slaat en dat was hem een pak van rekenen, als er wat te fiksen valt, is het hart. En daarom lezer, u kunt er op Toon er bij!

Tenslotte liepen we op tegen een man met ervaring, al „jarèèèè in de Oost ge- Het was korporaal Dirk van Leenen uit zete" en nu maar weer van de partij. Dordrecht, die het samen met zijn oude compagniescommandant, kapitein Bos, nog maar eens over gaat doen. Hij maakt een opmerking, waarmee we het volmondig eens kunnen zijn: De geest onder de jongens is buitengewoon goed, ze zijn over het algemeen vol vuur om aan het werk te gaan en gekankerd wordt er slechts zelden.

Tom Bakker.

De waarzegger

Zit je 's avonds met een stel andere stroopdrinkers en ijslikkers in een Chinees restaurantje, dan stuur je zo'n jengelende vent natuurlijk door, want voor die anderen wil je nooit weten, dat je ook nog aan zulke malligheid en geldvergooierij doet. Maar er was toevallig niemand behalve die Chinese vetbult achter de balie en dus liet ik het stuk Oosters mysterie naar m'n tafeltje komen. Waarvoor- ie een buiging maakte weet ik niet, want ik ben maar soldaat sadja. Scheen zo bij zijn manier van geldverdienen te horen.
De kerel leek me een kruising van een versleten Arabier en zo'n Pakistanse melkventer. Bepaald snugger zag- ie er niet uit. Hij sprak alle talen behalve Maleis en in een soort steenkool-esperanto werd me duidelijk gemaakt, dat hij hield van vooruitbetalen.
Eerst hield hij z'n hand op en toen ik er een hele halve pegel in had gelegd, mocht ik hetzelfde doen. Hij wou namelijk de zweetricheltjes bestuderen.
Met uitzondering van koffiedik en zwarte katers had- ie ongeveer alles. Een wandelstok, een spel kaarten, lange vingers met vieze nagels en een ravenblik.

Twee minuten stilte.
Toen verhief hij z'n stem.
Ik was in Augustus geboren. Dat klopte niet, want de vogeltjes vlogen toen al en ik pikte de dop stuk in de maand, dat die beestjes der nog in zaten.
Maar vergissen is menselijk en daarom hield ik m'n andere hand op.
Ik was ernstig ziek geweest. Ik zei maar ja om hem niet te ontmoedigen, hoewel me nooit iets heeft gemankeerd behalve zo'n lichte adensulvenus coepitulamia.
Four brothers moest ik hebben. Als dat zo was geweest, dan hadden die me vroeger thuis kunnen verdedigen als zusterlief m'n huid open krabde omdat ik haar lipstick als kleurkrijt had gebruikt.
Maar honderd jaar zou ik toch beslist worden. Het tegendeel hiervan kon ik natuurlijk niet bewijzen.....
Tja..... wat haalde die smoezert nog meer uit m'n hand..... Vijf kinderen, een moordjob, enfin, wat doet het er verder toe. Toch allemaal je reinste lekkermakerij, maar in één ding heeft hij waarheid gesproken. Dat was het laatste wat- ie zei.
Eerst keek hij naar boven, toen naar buiten, toen naar de grond, een diepe lange zucht en toen heel zacht, zodat alleen ik het kon horen: „Als u buiten komt is..... uw fiets weg".....
Ik geef m'n stoel een gier, ijl naar buiten..... foetsie hè? En toen was meneer ook weg. Door de andere deur.
Gelukkig blijf ik in de stad en.....hou me vast als ik hem op mijn karretje zie.....

Hartwigsen.

ONZE FILM JEEP

De 23ste Mei arriveerde de Plancius uit Batavia en bracht voor de welzijnsverzorging alhier d è verrassing mee, waar reeds lang naar was uitgekeken. De Kwatta filmjeep. Weldra zult u de filmjeep met Louis Mulder, oud-o.v.w.-er, door Sumatra's dreven zien tuffen.

De toestand elders:

PASURUAN: andere uithoek

EEN groot gebied in de omgeving van Pasuruan is de oppervlakte van Java's Oosthoek, waar handhaving van orde en rust thans is toevertrouwd aan een van de oudste K.L. bataljons in Indonesië.

2-10 R.I. vierde kortgeleden de dag waarop het voor drie jaar naar Java vertrok. Mischien is „vierde" niet het juiste woord voor de herdenking van een dag, die deze militairen hun lange diensttijd in de tropen nog weer eens zo duidelijk voor ogen stelde.

Ruim een half jaar geleden stond dit bataljon practisch met één been aan boord van het troepentransportschip, dat het naar Nederland terug zou voeren. De militaire omstandigheden maakten wijziging van het demobilisatieschema noodzakelijk en de afscheidsparade, die op 24 September werd gehouden, moest weer worden gevolgd door vele maanden zware dienst. De reeds ingenomen uitrusting werd uitgedeeld; maar de kisten met persoonlijke uitrusting waren al op de boot en de kleine artikelen, die het leven van de ervaren militair in de tropen soms een schijn van geriefelijkheid kunnen geven, worden thans node gemist.

Het aan deze mannen toevertrouwde gebied is, naar de waarnemend commandant van het bataljon, kapitein Klos (het bataljon moet de laatste tijd twee commandanten door autoongevallen missen: beiden moesten in het hospitaal worden opgenomen) zei, niet veel in vergelijking met de gebieden, die voorheen aan dit bataljon werden toegewezen. Maar drie jaar zware tropendienst is aan 2-10 R.I. niet ongemerkt voorbijgegaan. Al doen de militairen van dit bataljon — oorspronkelijk uit Twente afkomstig, maar de Twennaren vormen nu nog slechts een kleine minderheid — thans nog zware diensten, een vrij groot percentage is voor velddienst niet meer geschikt. Van de huidige sterkte van rond 500 man, kan ongeveer de helft nog voor velddienst worden aangewezen. Over enkele posten verdeeld, moeten door het bataljon dagelijks zware partouilles worden gelopen.

„We harden het wel; als we maar een datum hadden waarop we ons konden richten", dit zijn de woorden van korporaal Piet Schaap uit Amsterdam (Valeriusstraat), maar men kan ze beschouwen als de mening van het gehele bataljon. Het is niet verwonderlijk dat de demobilisatie bij deze O.V.M.'ers, die langer dan drie jaar geleden van huis gegaan zijn, het dagelijks onderwerp van gesprek is. Zij zijn bang in de burgermaatschappij moeilijk weer aan de slag te zullen kunnen. Ze zien ook een zekere onrechtvaardigheid in het feit dat hun collega's, die zes maanden geleden vrijwillig bijtekenden dit half jaar tractementsverhoging hebben genoten, die aan hen — door de vertraagde demobilisatie even lang vastgehouden — voorbijgingen.

SNEL HERSTEL VAN RUST.

Na de maand Januari, die voor de gehele Oosthoek een dieptepunt op het gebied van orde en rust betekende, is het ook in het Pasuruanse snel beter geworden. Een intensieve — en voor de troep dus uiterst vermoeiende - patrouilleactiviteit is echter noodzakelijk. Thans echter kan men uit de ervaringen van de laatste weken of maanden de conclusie trekken, dat gewapende groepen in groter verband niet meer in de omgeving van Pasuruan optreden. Op ouderjaarsavond viel nog een bende van enige honderden mannen sterk het dorp Tretes aan, waar enkele tientallen militairen voor het grootste deel met ziekenverlof zich onder commando van Sergeant Van der Stel wisten te handhaven. Het was een incident in de vele, die voorkwamen toen onderdelen van de T.N.I. in Oostelijke richting optrokken. Wat het Pasuruanse betreft, zijn deze onderdelen thans niet meer als zodanig aanweizg. Er zijn nog plaatselijke beschietingen, maar op de dag dat de speciale correspondent, die zonder gewapende geleide over de weg uit Surabaja Pasuruan kon bereiken, 2-10 R.I. bezocht, is er geen schot gevallen. Pasuruan zelf bood een normale indruk met druk pasar- en straatleven.

Welzijnsverzorgingsnieuws IN EEN NOTENDOP

RANTSOENKAARTEN

Op 1 Juni 1949, zo lezen wij in „Contact", worden nieuwe rantsoenkaarten in omloop gebracht. Teneinde in de gehele archipel deze rantsoenkaarten op hetzelfde moment te kunnen uitreiken, is deze uitgifte gekoppeld aan de betaling die u eind Mei 1949 ontvangt. Onverschillig waar u zich bevindt, de administrateur die uw jaarwedde of soldij uitbetaald over de maand Mei, verstrekt u tevens een rantsoenkaart. (Officieren en onderofficieren ontvangen een andere kleur kaart dan korporaals en soldaten).

Naverstrekking kan n i e t geschieden. Het is dus in uw eigen belang, dat u zorg draagt deze kaart te ontvangen. Zo spoedig mogelijk na uitreiking dient deze kaart, die u dan inmiddels heeft voorzien van uw naam, legernummer, rang en onderdeel en niet te vergeten uw handtekening, te worden ingeleverd bij uw welzijnsverzorgingsofficier op een nader, door hem te bepalen tijdstip.

De rantsoenkaart is strikt persoonlijk.

Bij overplaatsing of bij opname in het hospitaal, moet de kaart worden medegenomen en ter hand worden gesteld aan de aldaar aanwezige welzijnsverzorgingsofficier.

Uit de winkel van sinkel

Wist ge .....

* dat het nog steeds blijkt, dat men in de troep niet voldoende op de hoogte is van de artikelen, die men bij de dienst Welzijnsverzorging kan krijgen. Er zijn lijsten beschikbaar. Het hoofdkantoor zal deze lijsten gaarne toesturen. Geeft in uw territorium meer bekendheid aan deze artikelen.

* dat shag- en pijptabak onbeperkt verkrijgbaar zijn en sigaren in cantines per stuk worden verkocht, ook aan geregelde cantine-bezoekers.

* dat officieren en onderofficieren op aanvraag ook een kistje sigaren kunnen bestellen.

* dat u uw „sjekkie", ook wel „weduwe" geheten, in een prima vloeitje kunt rollen, binnenkort?
Er zijn uit Nederland Silka vloeitjes ontvangen. Zij zullen zo snel mogelijk naar de TWO'en worden afgezonden. Op het maandrantsoen zullen twee pakjes per man worden verstrekt.

* dat u uw voeten thans rijkelijk met Vasenol en Sanders voetpoeder kunt bestrooien, omdat de prijs *f* 0.45 en *f* 0.40 per blikje bedraagt (bij uw welzijnsverzorgingsofficier) en dat u de „zwarte poeder" dus in de toko kunt laten.

* dat de NIWA een wedstrijd heeft uitgeschreven voor het beste lied en het beste schetsje en dat u daarvoor zelfs een fototoestel rijk kunt worden.

* dat de voorraad zaklampen is uitgeput, maar dat u batterijen onbeperkt kunt kopen tegen de prijs van *f* 0.25 per stuk.

* dat de bevoorrading met luxtoiletzeep, scheerzeep en Lever's huishoudzeep veel moeilijkheden heeft ondervonden, maar dat iedere TWO nu bin-

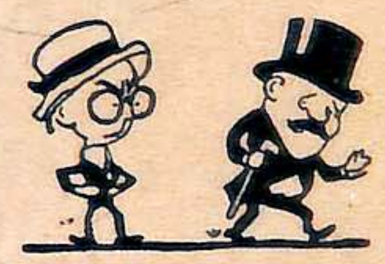

nenkort van deze schoonheidsartikelen voorzien zal zijn.

* dat de dienst Welzijnsverzorging een dezer dagen Slazinger- en Dunlop-tennisballen heeft gekregen en dat de territoriale welzijnsverzorgingsofficieren per omgaande een aanvraag van het gewenste aantal moeten indienen.

* dat de NIWA zestig albums met Cowboysongs krijgt toegestuurd en dat liefhebbers hiervoor, zich via hun TWO tot de NIWA moeten wenden.

* dat de dienst welzijnsverzorging via de dienst Vorming technische bladen verspreidt, te weten: Electron. De Motor, Natuur en Techniek, Polytechnisch Tijdschrift (A en B) en Radio Bulletin. Belangstellenden moeten zich met de Dienst Vorming in verbinding stellen.

* dat van het begin van het nieuwe jaar tot nu toe, meer dan anderhalf millioen tijdschriften zijn verspreid. Het grootste deel is naar de buitenposten verzonden, doch ook ziekenhuizen en troepentransportschepen werden voorzien.

Het Postblad

Het veldpostkantoor Medan
kent wellicht iedere man.
't Werk wat daar wordt verricht
is vast en zeker niet licht.

Het lijkt zo gemakkelijk, 't sorteren.
Wilt u het eens proberen?
Er gaan veel postbladen door onze hand,
welke bestemd zijn voor Indonesië en
Nederland.

Heeft u het postblad goed bekeken.
Ja!, dan moet u het weten.
Er staat op: „N i e t i n s l u i t e n".
Velen gaan die regel te buiten.

Vaak vinden wij foto of negatief,
ook wel postzegels in de luchtpostbrief.
Houdt u het voor geboden,
't i s t e n s t r e n g s t e
v e r b o d e n.

Deze regel na te leven,
zal veel werkbesparing geven.
Hebt u foto's of negatieven te verzenden,
dan dient u zich tot het waardeloket
te wenden.

Jevedeka.

Het rantsoen over de maand JUNI

BON 17

Bier 5 hele flessen; Cigaretten 300 stuks; Lucifers 4 doosjes; Toiletzeep 3 stuks; Waszeep 2 stuks; Tandpasta 1 tube; Shag-tabak 2 pakjes; Pijp-tabak 1 pak; Sig.-papier 2 pakjes; Kauwgum 4 pakjes; Scheermesjes 5 stuks; Scheerzeep 1 stuk; Schoensmeer 1 doos; Sweets 2 ons.

Officieren en O. Officieren

Import Jenever 2 flessen.

BON 17 in te leveren voor 15 Juni 1949

MOLEN kruiswoordraadsel

Klewang nr. 16.

Door de vele inzendingen, die ook na de sluitingsdatum binnentippelden, hebben we nog even moeten wachten met de loting. Het aantal inzendingen liep in de tientallen, reden, waarom werd besloten instede van de aangekondigde **twee** geldprijzen, er **drie** te verstrekken. De drie gelukkigen, die ieder vijf gulden per postwissel toegestuurd zullen krijgen zijn:

soldaat J. Strijker, 270720156, 31ste B-hospitaal,

soldaat H. Hunnego, 251027037, 2-3-3 R.I.

soldaat A. Verdoold, 260202190, 0-4-2 R.I.

raar verhaal:

DE IDEALE MAN HEEFT STIKSTOF

Maar, met 40 wordt hij dik

„Stevige stikstoffer, 40 jr., uitstekende positie, serieuze levensopvatting, lengte 1.40 m. slank postuur, donker uiterlijk, zoekt kennismaking met charmante koolstofster, ong. 30 jr., liefst met enig kapitaal om samen een gelukkig huwelijk aan te gaan".

Lach nu niet! Het is bittere ernst. In diverse Portugese dagbladen verschijnen dergelijke advertenties en als dr. Yong, de vrouwelijke arts in het land van Salazar haar zin krijgt, wemelt het straks in de gehele wereld van dergelijke chemische huwelijksadvertenties. De Portugese arts was al jaren lang zeer ontdaan over het grote aantal echtscheidingen, speciaal in Lissabon. Terecht zag ze hierin een maatschappelijk kwaad van de eerste rang, zo schrijft een bijzondere correspondent in de Haagse „Nieuwe Courant". Daarnaast waren er de talloze ongelukkige liefdes en de vele huwelijken, die ook zonder echtscheiding faliekant, misliepen. Dr. Yong toog op onderzoek uit: Zij wilde de oorzaak, de diepere oorzaak ontdekken. Ze zegt nu, dat ze hierin geslaagd is. Volgens haar kunt ge, mits ge u zelf en uw toekomstige partner maar tevoren chemisch laat ontleden, verzekerd zijn van succes. Het huwelijk is niet langer riskant meer. Tevoren kan dr. Yong langs scheikundige weg zeer nauwkeurig bepalen of partijen bij elkaar passen. Dus, mocht ge soms plannen hebben, ga eerst naar Lissabon... Ieder mens, aldus dr. Yong, heeft een aantal chemische stoffen in zijn lichaam. Dat wisten we trouwens al. Doch de Portugese poogt nu aan te tonen, dat de hoeveelheid bepaalde chemische stoffen van de mensen, zeer sterk uiteen loopt. Mijnheer A. kan een heel klein beetje stikstof bezitten en Mijnheer B. tienmaal zoveel. En zo is het ook met Mevr. A. en Mevr. B. De hoeveelheid chemische stoffen, en vooral de verhouding der verschillende doses, regelt volgens haar de gehele persoonlijkheid van de mens. Gezondheid, genialiteit, werklust, energie, karakter, en... liefde worden bepaald door de chemische verbindingen.

22 Typen

Nu heeft zij de mensheid onderverdeeld in 22 standaardtypen, zoals zwavelstofpersonen, stikstofmensen, zuurstoffers, calciumpersonen, phosphordames en -heren enz. enz.

Volgens de ontdekster kan zij uitzoeken tot welk chemische type gij behoort. Indien de chemische constitutie van uw verloofde niet bij die van u past, moet ge niet trouwen. Het is een mislukt huwelijk in deze gevallen. Explosies zijn volgens dr. Yong aan de orde van de dag. En... ge kunt uw type niet veranderen door toevoeging van andere chemische bestanddelen.

Op grond van haar onderzoek wil de Portugese thans beweren, dat het bijvoorbeeld onjuist is om een zwavelstofman te laten trouwen met een phosforvrouw. De explosie kan niet langer uitblijven, dan hoogstens anderhalf jaar. Zwafelstoffers en phosformeisjes veroorzaken de ene explosie na de andere, bekvechten dag in dag uit. Maar als ge nu zo'n zelfde zwafelstoffer laat trouwen, doch dan met een stikstofster is het succes verzekerd. Die vullen elkaar volledig aan, leven, zoals het rustige mensen betaamt, krijgen een groot gezin en zijn volkomen gelukkig. Een koolstofman kan ook gerust met een calciummeisje trouwen, doch als daarentegen een stikstoffer het ook in deze richting gaat zoeken, wordt het een fiasco.

Ideale combinaties

Toch moeten de vrouwen volgens dr. Yong zuinig zijn op de stikstofmannen. Dat is namelijk de beste categorie. Alleen in combinatie met calciumvrouwen loopt het mis, doch anders worden hun huwelijken met alle andere partners, ongeacht hun chemische samenstelling een groot succes. De stikstofmannen zijn n.l. trouw, huiselijk, zuinig, liefdevol en energiek. Calciummeisjes schijnen ook te zijn voorbestemd om de mannen gelukkig te maken. Ze zijn trouw, werkzaam, zuinig en lief. Dat wil wat zeggen. Doch, zonen van Adam, vlucht liever het land uit, dan met een nitrogeenmeiske te trouwen. Om al wat u lief is, doe 't niet, want nitrogeentypen zijn verkwistend, avontuurlijk, ontrouw, harteloos, egoïstisch, jokken aan de lopende band en pogen steeds van de dag een nacht te maken en omgekeerd. Zwafelstofvrouwen kunnen het best een stikstoffer opzoeken, willen ze een gelukkig huwelijk hebben.

Dr. Yong heeft overal aan gedacht. Zo zocht ze ook voor ons uit, dat zuurstofmeisjes hun leven lang slank blijven. Ze mogen eten wat ze willen, snoepen, dat het een lieve lust is, toch worden ze nimmer corpulent. Maar... het meisje, dat de ideale man wil huwen n.l. de stikstoffer moet er van te voren mee vertrouwd zijn, dat haar man uiterlijk op veertigjarige leeftijd corpulent wordt. Denk niet, dat bovenstaande even fantastisch is als het lijkt. In sommige medische kringen beschouwt men het werk van dr. Yong zeer ernstig. Er zijn reeds huwelijken tot stand gekomen, nadat dr. Yong de chemische ontleding had verzorgd.

FOTOGRAFEREN in de tropen

Door de zorg van de dienst welzijnsverzorging worden zo nu en dan wel eens een aantal filmpjes ter beschikking gesteld en aangezien de meeste onzer lezers enthousiaste amateurfotografen zijn, waren wij als een kind zo blij in het Contact-blad voor Welzijnsverzorgings-functionarissen een artikel te vinden dat over de fotografie en wel in het bijzonder het „kieken" in de tropen gaat. Wij hebben het voor u uitgeknipt en, fotomannen, doet er uw voordeel mede. Wij hopen met dergelijke artikelen u te helpen bij uw liefhebberijen.

ZON IN DE RUG? *Praten we niet meer over...*

Fotograferen in de tropen:

Zo'n opschrift roept bij vele foto-liefhebbers direct visioenen op van ijswater, termieten, plakkende films en andere attributen van de fotografie in de tropen. Want in vele boeken en artikelen wordt in Nederland vaak de indruk gewekt, alsof hier in Indonesië een geheel verschillende opname-techniek vereist is. Tot voor kort werden zelfs ijverig speciale „tropen"-camera's verkocht (van hout), die bij gebruik alhier al spoedig minder bruikbaar bleken dan de gewone, metalen Europese toestellen.
Toegegeven: het is hier „iets" warmer en „iets" natter; voor de rest doet u echter maar gewoon of u in Nederland bent (althans wat de fotografie aangaat). Als resultaat zult u dan dezelfde meesterlijke, bokaalwinnende opnamen krijgen als weleer.
Laten we dus eens nagaan, wat u in Nederland zoal deed.
U belichtte ruim: zelfs liever te ruim dan te krap. Doet u dat hier ook maar. U kunt hier namelijk onder geen voorwaarde korter belichten dan in Nederland.
Inderdaad: de zon staat hier hoger aan de hemel dan „over there"; maar de schaduwen zijn zò donker, dat ruime belichting noodzakelijk is; zorgt er echter wel voor, dat u niet overbelicht, want de meeste orang2 baroe komen aandragen met foto's vol onherkenbare personen met lijkbleke gezichten, waarin drie pikzwarte vlekken; deze vlekken stellen de ogen en de mond van zo'n slachtoffer voor.
Die oude „photographen" van voor 1900 waren nog niet zo gek; hun stelregel was; BELICHT ALTIJD OP DE SCHADUWEN. Deze regel geldt nu nog voor alle delen van onze wereld. Al is de hemel nog zo helder, belicht steeds zó, dat de donkere partijen op het negatief goed doortekend zijn.

Het pad eens fotografen is vol doornen.

Naast enkele vaste „wetten", zoals: „belicht steeds op de schaduwen", komen we namelijk ook nog enkele zeer bedrieglijke wetten tegen; wetten, die eigenlijk geen wetten zijn. Raadgevingen — in het verleden door enkele „autoriteiten" ongetwijfeld met de beste bedoelingen gegeven — die volkomen misleidend zijn. Eén zo'n schijnwet is: zon altijd in de rug.
Als de drukker een nog kleinere letter had, zouden we die hier willen gebruiken. Deze „wet" kan namelijk niet genoeg op de achtergrond worden gedrongen. In werkelijkheid is het precies andersom: ZON LIEFST NIET ACHTER DE CAMERA!

Nu is dit geen wet van Medan en Perzen; fotografeert u tóch met de zon achter, dan behoeft u bijvoorbeeld niet bang te zijn, dat u bijvoorbeeld door de MP wordt opgebracht.

Maar neemt u zelf de proef eens; maak van hetzelfde onderwerp twee opnamen: één met de zon recht achter en één met zijlicht. Tien tegen een dat al uw vrienden diè foto de mooiste vinden, waarbij u de zon niet in de rug had. Om nog maar te zwijgen van de eventuele „slachtofers" van uw kunst, die veel liever niet recht in de zon staan te knipogen.

Ziehier twee grondregels van de fotografie, die in vele gevallen juist het verschil aangeven tussen een „kiekje" en een wedstrijdfoto. Te velen nog denken, dat een buitengewone foto ontstaat door gebruik te maken van een duur toestel met een zeer lichtsterke lens. Gaat men echter bij zo'n opname de technische gegevens na, dan blijkt meestal, dat de lichtsterkte van de lens bij lange na niet is uitgebuit, dat slechts een heel gewone film is gebruikt en dat de belichting is geschied met 1/20 sec., zoals ook elke box dat doet, als men op „moment" instelt. Met andere woorden: de foto had met elke willekeurige camera gemaakt kunnen zijn. Bij de winnaars van de NI-WIN-fotowedstrijd waren dan ook zowel bezitters van boxcamera's als van Leica's. Aan de opnamen was het verschil echter niet te zien. De volgende keer iets uit de hogeschool der fotografie: de tegenlichtopname.

Oude wapenbroeders

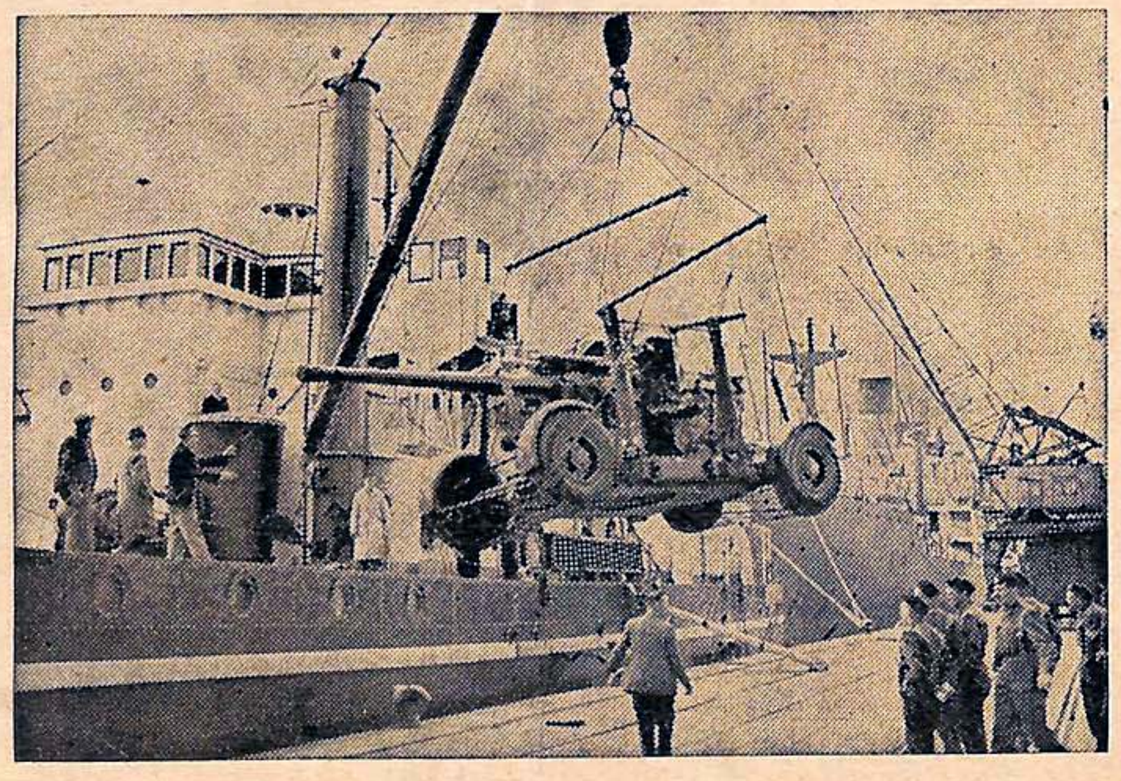

In het kader der nauwe samenwerking tussen de bij de West-Europese Unie aangesloten landen, bracht een compagnie zwaar luchtdoelgeschut van het Engelse „Royal regiment of artillery" een bezoek aan ons land. Vier stukken luchtdoelgeschut van eventjes 8 cm. werden in Rotterdam uitgeladen.

GEESTELIJK LEVEN

Amica,

Luister eens even. Ik heb wat op mijn hart, dat er àf moet. En ik wil het jou zeggen. Het ergert me, dat we zo vergeetachtig zijn. Nee, zeg zou niet, dat dit een kwaaltje is, dat met mijn leeftijd verband houdt. Ik ben naar het oordeel van den generaal nog altijd een jonge man. En zeg ook niet, dat het tropisch klimaat daarvan de oorzaak is. Het is een kwaal, die ook in Holland heerst. We vergeten veel te snel.

Een kameraad sneuvelt. Het doet je diep in je hart pijn. Je wil niet toegeven aan overgevoeligheid. Je zet dus de tanden op elkaar. Maar als in een flits zie je zijn ouders, zijn vrouw of meisje. Je schrijft een brief en daarin: Ik zal deze kameraad nooit vergeten. En toch: je gaat over tot de orde van de dag en je schaamt je bij momenten, dat je zo gauw en zo gemakkelijk hem vergeet, die zo waard was dat je wat langer aan hem denken bleef.

Dan nog iets: je pakt de krant op. Je ziet een dikke rouwrand en tussen die rouwranden een reeks namen van gesneuvelden. Je zegt misschien wat grof: „Beroerd toch, dat er nou weer zoveel de pijp uit zijn." Maar als je onder die namen geen enkele bekende ontmoet, dan vouw je de krant dicht en zegt: Gelukkig en je vergeet zó maar het verdriet van hen, die daardoor in rouw werden gedompeld.

Ik wil maar zeggen, dat ons medegevoel nog al bekrompen is en niet veel verder reikt, dan de kleine eigen kring. De rest kan ons niet zo heel veel schelen.

Gelijk heb je, als je zegt, dat het toch wel goed is, dat we vergeten kunnen. Ja inderdaad, als je alles op je moet laten inwerken, wat er aan ellende en aan verdriet in deze wereld is, dan zou je het niet lang uit houden. We kunnen nu eenmaal niet het leed van een hele wereld dragen. Met zo'n blok aan het been zou je geen enkele stap vooruit meer kunnen doen.

Toch hoop ik dat het jou net zo dwars zit als mij, dat we zo luchtig en vluchtig aan de diepste schokken in een andermans leven voorbijgaan.

Daar is nog iets anders, waarover ik eens even met je boomen wil. Het is dit: we aanvaarden de dingen veel te gemakkelijk. Je zult misschien zeggen: hoe heb ik het nou? Wij kankerpitten, wij, die op ieder en op alles wat aan te merken hebben, zouden wij zo gemakkelijk de dingen aanvaarden? Ja ik houd het toch vol! Veel te gemakkelijk. Ik zal je zeggen, wat ik bedoel.

We komen hier op de S.O.K. niet zo fel en massaal met de dood in aanraking. Dat doen de Chinezen in hun land nu, en eigenlijk van eeuwen her, heel anders! Het is bij ons wel fel, maar gelukkig maar incidenteel ! Het is ook wel eens anders geweest. Maar waar ik in het diepst van mijn wezen me altijd tegen heb verzet, is dat men bij het sneuvelen van een jonge man bijvoorbeeld zo gemakkelijk en goedkoop zegt: het is zijn tijd geweest! Of God wil het! Dan ben ik geneigd om te vragen: Hoe weet je dat, dat iemand voor zijn tijd gaat? en hoe weet je dat, dat God dit wil. En als je dan zeggen zou: nou ja, dat is toch vanzelfsprekend, anders zou het toch niet gebeurd zijn, dan antwoord ik je: o, dus alles, wat er in deze wereld gebeurt, is naar Gods wil? Kerel, nu vergis je je leelijk! Er gebeurt oneindig veel tégen Gods wil! De dood hoort eigenlijk helemaal niet in de schepping thuis. Die is, als we het heel goed zien een belediging van God, Die niet de dood wil, maar het leven.

Ik ben blij, dat ik de ontdekking heb gedaan, dat God niet gelijk te stellen is met het Noodlot, maar dan ook heelemaal niet. Als God werkelijk deze macht van de dood zou zijn, dan zou het helemaal geen zin hebben Hem nog als Redder aan te roepen. God is niet de bondgenoot van al die noodlotsmachten, die vaak zo onverwacht in het leven kunnen neerslaan. God is Vader. Hij heeft het leven, het eeuwigheidsleven aan den dag gebracht. Zie maar naar Zijn Zoon Jezus Christus, Die opstond uit de doden. En als ik sta aan een graf, dan zeg ik nooit: God wil dit of het was zijn tijd, want daar weet ik niemendal van, dan zeg ik het liefst: deze „jonge man" (van welke leeftijd ook) is door de dood niet kunnen worden gerukt uit de hand van de levenden, reddenden God! Of dit wáár is? Ja volstrekt, als hij in Jezus Christus heeft geloofd.

Hartelijk gegroet.
terr. legerpredikant.

Het vuurpeloton lost een salvo op het ogenblik dat de lijkkist van onze verscheiden legercommandant door de hoofdpoort van het ereveld Menteng Pulu wordt gedragen.

Voor vrijheid en recht

In de periode van 1 tot en met 7 Mei 1949 zijn de ondervolgende militairen gesneuveld :

K.L.

soldaat	A. Hoos	250522070
soldaat	F. J. de Jong	250726129
soldaat	C. Kremers	280303228
wachtmeester	K. Prins	250427140
sold. 1e kl.	A. Klooster	251007024
soldaat	A. J. Muller	280606725
soldaat	J. J. Vermaire	250502134
sold. 1e kl.	W. Langenhuizen	270203209
sold. 1e kl.	Th. B. Jansen	270804229
soldaat	P. W. Westra	270720232
soldaat	G. Tervoort	270216123
soldaat	H. J. v. d. Ven	250509134

KNIL

Men. sold. tkl. inf.	I. Endolo	K. 54824771
Men. sgt. inf.	S. L. Langoy	27264
Jav. korporaal	Soeparman	34820
Soend. korp. inf.	Agoes bin Moedari	K. 12468727
Jav. sld. ekl. inf.	Karmin	17187
Amb. sld. tkl. inf.	Harmosial, M.	K. 11469137
Amb. sld. tkl. inf.	Lawansuka, S.	K. 5461504
Jav. sld. ekl. art.	Bero	32304
Tim. sld. ekl. inf.	Dominggus, R.	40940
Soend. vrijw. dpl.	Karji bin Saria	
Men. sld. ekl. inf.	Qumajas, W.	31964
Amb. sld. tkl. inf	Pasalbessy, P.	K. 6468592

Vermist :

Men. kpl. inf.	O. A. Rares	K. 10467559
Men. kpl. inf.	A. E. Tangkere	K. 10466957

Van de VEILIGHEIDSBATALJONS vallen over deze periode géén gesneuvelden, gewonden of vermisten te vermelden.

De vorige verlieslijsten dienen nog aangevuld te worden met gesneuveld :

1 soldaat van het KNIL, waarvan de naam nog niet vermeld kan worden, daar zijn familie htl nog niet ingelicht kon worden.

Begeleid door vier slippendragers, de generaals-majoor P. Scholten, Mojet, Alons en Baay, wordt het stoffelijk overschot van generaal S. H. Spoor, door vaandrigs en onderluitenants ten grave gedragen.

AAN onze medewerkers

Vooruitgang, zowel kwantitatief als kwalitatief.

We hebben zo langamerhand voor verhalen uit de troep een mapje kunnen aanleggen, naast de dóós, die we al hadden en waarin de nog immer staag doorvloeiende stroom van kruiswoordraadsels op plaatsing in de Klewang liggen te wachten. Maar nu bezitten we dan in dat mapje reeds verscheidene inzendingen op gebied van poëzie en op proza, zodat wij voor elke Klewang op elkaar afgestemde en afwisselende kost kunnen uitzoeken. Zo wordt de Klewang wat hij zijn moet: vàn de troep. Voor de rest doorgaan, gewoon doorgaan jongelieden.....

Daar hebben we bijvoorbeeld onder de nieuwe inzendingen **Willy** met een spannend verhaal: „zeven vliegen in een klap", een historie waarin uitkomt, welk nut een patrouilletje kan opbrengen.

De titel van „Naar huis" lijkt afgezaagd, maar wat Amor in zijn daarondervolgend verhaal verstaat is het lezen waard. Een gevoelig afscheidswoord van een o.v.w.-er, dat we t.z.t. zullen plaatsen. Let op dat t.z.t. vriend Amor.

Tom Bekker, onze ijverige correspondent van het 424ste, vertelt in zijn opstel: „Een praatje op een regenachtige Sumatra-Zondagmiddag", over de eerste indrukken van onze nieuwe wapenbroeders. Deze hebben hun eerste patrouille allang weer achter de rug en al menig etensblikkie met nasi sama pedis is reeds achter de kiezen verdwenen. **Zij** zullen het wel fiksen, is de mening van Tom. **Wij** zijn ervan overtuigd. Wim Verzandvoort illustreerde het verhaal op een typische en niet onverdienstelijk wijze.

Van **G.J.Q** van het verplegingspeloton V & T, ontvingen we een super-soort-ruiten-kruiswoordpuzzle. Neen beste V & T-er, we hebben er nog geen fouten in kunnen ontdekken. Maar we vragen ons af, of je er nog bent, als 'tie in de Klewang wordt geplaatst. Geplaatst wordt de puzzle zeker. Maar er zijn nu zeker een twintigtal inzendingen vóór de jouwe.

En dus een en twintig vóór **G.C.** van 3—3 R.I., die eveneens een aardige kruiswoordpuzzle inzond.

De poëten onder onze medewerkers roeren zich. **J.A.V.** zond ons een dichtsel over het veldpostkantoor. Altijd welkom, altijd puik. Gedicht, zowel als veldpostkantoor, bedoelen wij.

Onze, zo langzamerhand zeer bekende **Artillerist,** beschrijft in zijn typische en rake stijl een ochtendwandeling die hij gemaakt moet hebben in Siantar. Hij kijkt z'n ogen uit. En de lezer kan straks meegenieten van de verbluffende opmerkingsgave van deze kanonman.

Onze oude vriend Herman Godelief, die op een verfijnde en voor velen, een prettige manier, zijn gedachten weet neer te schrijven en zijn hart kan laten spreken, vergast ons met „Ons thuis". Na het lezen van zijn stuk, dachten wij werkelijk thuis te zijn..... Ben je soms even overgewipt H.G.? De lezers zullen eerdaags ook van dit suggestieve stukje kunnen genieten.

Voor straks:

TELEVISIE-MOGELIJKHEDEN EN-MOEILIJKHEDEN IN NEDERLAND

De huidige stand van de techniek laat het toe, de televisie als practische werkelijkheid in te voeren. De verbreiding evenwel van een televisieprogramma dat, om bij Nederland te blijven, de gehele bevolking zou kunnen bereiken, ongeacht de plaats van inwoning, biedt nog moeilijkheden.

Bij de televisie kan namelijk niet, zoals bij de radio-omroep, met één enkele zender zondermeer worden volstaan, die dan het gehele land zou moeten bestrijken. Het wezen der televisie moet gebruik maken van zeer hoge frequenties, duidelijker gezegd, van heel korte golflengten. Deze hebben practisch echter een beperkte reikwijdte en dit maakt het noodzakelijk, meerdere zenders in bedrijf te stellen, of op andere wijze in deze lagune te voorzien.

Het bouwen en in bedrijf houden van een groot aantal zenders, met een eigen programma, brengt uiteraard zeer hoge kosten met zich mede.

Een andere mogelijkheid is, de hoofdzender te koppelen met talrijke nevenzenders, die het programma over het gehele land als het ware van streek tot streek doorgeven. Een dergelijk zendernet vraagt eveneens een belangrijk bedrag aan bouwkosten, de exploitatiekosten blijven daareentegen veel lager, doordat men met een programma voor het gehele land kan volstaan. Vergen normale telefoonverbindingen reeds speciale kabels, die de draagwijdte en de verstaanbaarheid der gesprekken tot het hoogst mogelijke opvoeren, de televisie stelt, wat dit aangaat, nog veel hogere eisen. Voor de verbinding tussen de hoofdzender en de nevenzenders moet dan ook gebruik worden gemaakt van de zogenaamde coaxiale kabel, waarin o.a. op diverse punten tussenversterkers zijn opgenomen. Op deze wijze kunnen grote afstanden worden overbrugd, doch een bezwaar is weer, dat een dergelijke kabel, waarvan men uit de aard der zaak veel nodig heeft, zeer duur is.

Een andere oplossing, die bijvoorbeeld in de U.S.A. in practijk is gebracht en die ook voor Nederland mogelijkheden biedt, is die waarbij gebruik wordt gemaakt van gerichte ultra-kortegolf zenders van gering vermogen, die in combinatie met zogenaamde relaisstations, het programma van de hoofdzender verbreiden. Zij zijn op onderlinge afstand van, 30 tot 40 kilometer van elkaar op torens of masten opgesteld en vormen op deze wijze een keten over het gehele land. De genoemde cijfers (30 en 40 km) wijzen er echter reeds op, dat ook dit systeem met vrij hoge bouwkosten gepaard gaat. Wil men een land als Nederland van een dergelijk net voorzien, dan is een tamelijk groot aantal van deze stations nodig.

Rest nog de oplossing van het probleem die de taak van tussenzenders op zich nemen. Op deze wijze kan bij een vlieghoogte van 7500 meter een reikwijdte van meer dan 300 km. (hetgeen neerkomt op een ontvangstbereikt van 300.000 km2) worden verkregen. Voor ons land zou men derhalve met een vliegtuig kunnen volstaan om alle inwoners met een televisie programma te bereiken. Het vliegtuig, dat als tussenzender optreedt, behoeft men slechts bijvoorbeeld door middel van richteffect, het programma van de centrale televisiezender te doen toekomen, waarna dit met behulp van een boordzender van betrekkelijk gering vermogen door het vliegtuig over het gehele land kan worden verbreid. Een nadeel bij het systeem zou kunnen zijn, dat de bedrijfszekerheid minder groot is, vooral op dagen met een ongustige weersgesteldheid.

Uit een en ander blijkt wel duidelijk, dat de televisie, die de aanvankelijke moeilijkheden wat betreft het uitzenden en het aan de ontvangstzijde weer zichtbaar maken van beelden, zo glansrijk heeft overwonnen, er met deze overwinning nog niet is; nochthans staat het vast, dat o.a. het probleem der landelijke verspreiding van een televisie-programma geen probleem behoeft te blijven. En zijn zoals werd aangetoond, verschillende mogelijkheden. Het gaat er slechts om, de minst kostbare en tevens meest efficiënte te kiezen. Maar ook daaraan wordt zonder ophouden gewerkt.

NIEUWS OM HET N.O.C. DIPLOMA

In zijn wekelijks sportpraatje voor Radio Medan heeft de territoriaal sportofficier, kapitein B.L. de Lange, nadere bijzonderheden over 't diploma van het Nederlands Olympisch Comité bekend gemaakt.

De eisen voor dit diploma werden reeds eerder door ons gepubliceerd, doch voor hen, die het nog niet weten, herhalen wij deze hier even. De proef, welke moet worden afgelegd om in aanmerking te komen voor het diploma en het daaraan verbonden insigne, bestaat uit de volgende delen: twee maal vijftig meter klimmen, honderd meter rug-en honderd meter borstslag (na elkaar te zwemmen) een loop-spring-en zelf verdedigingsnummer, een werpnummer en een wandelmars van twintig kilometer.

De dienst voor de Militaire Lichamelijke Opvoeding te Batavia, welke dienst gemachtigd is de proeven uit naam van het N.O.C. te doen afnemen, heeft toestemming gegeven, dat een te Medan gevormde commissie de proeven alhier afneemt. Deze commissie bestaat uit de heren Berends en Jansma, alsmede uit de sergeants Sijthof en Verwijlen.

Het is duidelijk, dat we dit diploma niet zo maar „eventjes" kunnen gaan halen. Ieder, die de proeven wil afleggen, zal geruime tijd te voren een intensieve training moeten gaan volgen. De hierboven genoemde commissie heeft zich bereid verklaard, de eventuele deelnemers voor te lichten in de best te volgen trainingswijze.

Voor de training en het afleggen van de proeven worden diverse gebouwen en sportplaatsen ter beschikking gesteld. Voor het zwemmen moet men uiteraard in het zwembad zijn, terwijl voor de klim-en zelfverdedigingsnummers de Poloniakazerne de aangewezen plaats is. Voor de schermers staat de Witte Societeit en de A.M.V.J. ter beschikking en voor de athleten het M.L.-veld.

Ten slotte wordt nog medegedeeld, dat de proeven niet direct na elkaar behoeven te worden afgelegd, maar dat daarvan aantekening wordt gedaan in het deelnemersboekje. Ieder half jaar kunnen de proeven, waarvoor twee gulden inschrijfgeld moet worden gestort, worden afgelegd.

VRAAG EN AANBOD

Op Donderdag, 16 Juni zullen in het verzoekprogramma voor onderstaande personen platen worden gedraaid:

Soldaat J. Koedijk, ostcie 4—2 R.I., op verzoek van zijn zus Leny.

Sergeant L. Jut van de TrVbdA Medan op verzoek van zijn verloofde Cobi.

Sergeant Klaas Biesma, L.T.D. 84 van ouders en Bep.

Mevr. Fuchs, Kartinilaan 19, Medan op verzoek van haar dochter.

Wachtmeester van Nieuwkerk. P. Sidempuan op verzoek van „het bekende stel".

Miss Kathy Dalup-Sing van „de Gouv. v. Kempenstraat 5."

Bram Penning en Koos de Groot van Alfi Sahara.

Een „Blue Orchid" op verzoek van a lonesome sergeant.

VERSLAG WEDSTRIJD 3-15 RI—VICTORIA: 8—1

Voor de eerste klasse competitie der O.S.V.B. (werd) Woensdag op het Kebon Bunga terrein de wedstrijd: 3-15 R.I. Victoria gespeeld. Hoewel de militaire ploeg vooral in de 2e helft een zeer goede partij voetbal speelde, waarbij de grote productiviteit opviel, is de uitslag 8—1 sterk geflatteerd. Tot aan de rust wogen beide partijen goed tegen elkaar op, hetgeen in de stand tot uitdrukking kwam.

Na de pauze tapte 3-15 R.I. uit een ander vaatje en ging de goed gecombineerde voorhoede tot een hevig offensief over. De werkelijk niet zwakke verdediging van Victoria werd uit elkaar getrokken, waar door de buitengewoon schotvaardige militaire voorhoede, met de R. binnen Brinkman als uitblinker, kans zag de keeper 7 maal te passeren. Victoria bleef tot het einde toe verbeten volhouden om de onafwendbare nederlaag tot een minimum te beperken, doch kon tegen een ploeg in deze vorm niet veel uitrichten.

Indien 3-15 R.I. in de volgende door hen te spelen wedstrijden, dezelfde spelkwaliteit weet te handhaven, wordt de ploeg zeker kampioen van deze afdeling, hetgeen voor deze jongens een waardig besluit zou zijn van hun sportieve prestaties op de Oostkust.

Radio-Medan brengt

In de week van 12 Juni tot en met 18 Juni '49:
Op de 41,6 en de 60,8 meter band:

Zondag 12 Juni: 07.00 nieuws uit Batavia; daarna... een Zondagmorgen zonder zorgen (07.00); 07.00 Don- en Oeral Kozakkenkoor; 08.00 programma parade; **08.15 Millerians**; 08.30 Zondagochtend concert met werken van Borodien, Moussorgski en Stravinsky; religieuze muziek; 09.30 kerkdienst; 10.45 sluiting.

12.00 programmaoverzicht en nieuwsberichten; 19.15 lunchmuziek; 13.00 „triangel"; 13.15 Victor Sylvesters ballroomorkest; 14.00 sluiting.

19.30 „salade de la maison"; 20.20 een woord van hart tot hart; 20.15 sopraan en tenor; 20.45 Zondagavonddansje; 21.00 nieuwsberichten uit Batavia; 21.10 sportpraatje van kapitein de Lange; 21.20 ons klassiek Zondagavondconcert 22.30 sluiting.

Maandag 13 Juni: 19.30 populairklassiek; 20.00 causerie, „wist u dat?" 20.15 swing session het programma van de swingliefhebbers; 20.45 Chris Blignaut zingt; 21.00 nieuws uit Batavia; 21.15 uit de NIWIN koffer namen wij....; 22.00 „als de avond valt"; 22.50 sluiting

Dinsdag 14 Juni: 19.30 Zigeunermuziek; 20.00 boekbespreking door bibliophiel; 20.15 het orkest van de week: lecuons Cuban boys; 20.45 instrumentalia; 21.00 nieuws uit Batavia; 21.15 de barisanband speelt in studio II; 22.00 trio in E Flat major (Es dur) Op. 40.....; 22.30 avondoverdenking.

Woensdag 15 Juni: 19.30 ziekenhalfuurtje voor de Nederlandse militairen; 20.00 „Sumatra serenade", gebracht door Barbara en Chuck MacKenzie; 20.15 de componist van de week: Gustano Donizette; 21.40 van en door de strijdkrachten m.m.v. ome Herman; 22.00 starlights; 22.30 sluiting.

Donderdag 16 Juni: 19.30 verzoekplatenprogramma „vraag en aanbod" 20.00 causerie dienst voor legercontacten; 20.15 hersengymnastiek; 20.45 zeven variaties uit de „toverfluit" van W. A. Mozart 21.00 nieuws uit Batavia; 21.15 studio uitzending van het dansorkest „the blue stars"; 22.00 Hollandse liedjes; 22.15 marsmuziek; 22.30 sluiting.

Vrijdag 17 Juni: 19.00 kinderhalfuurtje verzorgd door tante Hill; 19.30 een apartigheidje: „Hawaii sing to me"; 20.00 buitenlandsweekoverzicht; 20.15 de romantische opera; 20.45 tango-rumba orkest Malando; 21.00 nieuwsbulletin; 21.15 het ensemble Mariëff; 22.00 de laatste noot; 22.30 sluiting.

Zaterdag 18 Juni: 19.30 wij zijn er weer; 20.00 ons kort verhaal; 20.15 „de beentjes van de vloer" programma voor de dansliefhebbers; 20.45 filmmuziek; 21.00 nieuwsbulletin; 21.10 „concerted music"; 21.30 cabaret; **„negen heit de klok"**; 21.15 weekend serenade; 22.30 sluiting.

EEN HALVE EEUW BEHEERSTEN DE NEDERLANDSE ATHLETEN DE SPRINT

Hoewel de Nederlandse sportleiders dikwijls hun prominente figuren op sportgebied moesten requireren uit een kwantitatief heel wat bescheidener legioen dan in de meeste andere landen, valt het desondanks op dat onze sportbeoefenaars steeds zo'n uitstekend figuur slaan op internationale wedstrijden.

Dit feit kunnen we onder andere constateren als we de geschiedenis van de wielersport lezen en evenzo die van de athletiek.
Vooral op de korte afstanden hebben de Nederlandse athleten steeds een goede naam gehad.
De beste prestaties op dit gebied evenwel zijn geleverd door gekleurde lopers. Vooral de negers hebben zich op het „nummer van het kanonschot" bijzonder onderscheiden. Hun ongelofelijke soepelheid van spieren van lijf en leden en hun vermogen om zeer snel op het startschot te reageren maakten hen geknipt voor de korte loop. Zij lopen deze bij wijze van spreken in één ademtocht uit. Onmiddellijk achter de gekleurde sprinters komen hun blanke sportbroeders, onder wie speciaal de Nederlandse sprinters jarenlang zeer goede prestaties hebben geleverd.

Het is wel tekenend te noemen, dat sinds het ontstaan van de N.U.C. ons land onder de athletiek-beoefenaars vrijwel steeds topklassers heeft gehad. In de naoorlogse jaren zoeken we echter vergeefs naar vervangers voor een Berger of Osendarp. De tijdens de Duitse bezetting gefusileerde Spree zou zeer zeker een goede plaatsvervanger zijn geweest. Reeds in 1942 behaalde deze jonge student vóór Osendarp het Nederlands kampioenschap. Na de dood van Spree is er geen enkele sprinter van de befaamde topklasse in Nederland te vinden geweest en zo verschenen we voor het eerst kansloos aan de start bij de Europese kampioenschappen te Oslo en ook later op de Olympische Spelen te Londen.

Voor dien was het echter anders en betekenden de sprintnummers een hoog kwantum punten voor ons bij internationale wedstrijden. Rinus van de Berge de eerste Nederlander, die de 100 meter beneden 11 sec. liep, moest eerst in het buitenland enkele sterke tegenstanders verslaan, alvorens hij in eigen land een zelfde overwinning behaalde. Hij bracht het record toen op 10.6 sec. Chris Berger behaalde reeds op achttienjarige leeftijd het record op de 200 meter met 21.1. Hij nagelde in de loop der jaren de kampioenen van Engeland, Frankrijk, Italie en Belgie spijkervast op de tweede plaats en behaalde in 1934 te Turijn de Europese titels voor de 100- en 200 meter. Chris Berger werd op zijn beurt weer voorbij gestreefd door Tinus Osendarp, die in de bezettingsjaren helaas van de rechte weg afweek. Osendarp verzamelde met zijn vierkante stijl, maar razende snelheid tropheën: Europese en zelfs internationale titels. Daarbij had hij een groot aandeel in de successen, behaald bij landen wedstrijden. Telkens dacht men, dat het nu wel de laatste keer zou zijn. Dat de jaren de snelheid voor de korte afstand zou aantasten, dat het lichaam niet soepel genoeg meer zou zijn voor de grote sprong van honderd meter. Steeds echter kwamen er nieuwe successen, resulterend ten slotte in een lange erelijst. Een erelijst op oneervolle wijze afgebroken.

Jesse Owens, de beroemde Amerikaanse negersprinter, die het wereldrecord op de 100 m. op de Olympische spelen te Berlijn op 10.2 sec. bracht.

De prestatie van Zwaan en Scholten vorderden niet met die van de topklassers en Lammers schijnt eerder zijn hoogtepunt te hebben bereikt dan men aanvankelijk verwachtte. Ook Kleyn, die zich na de oorlog toch nog op internationaal gebied wist te onderscheiden, dubbel sprintkampioen op de intergeallieerde titelwedstrijden vermocht het niet, de vlag in de allervoorste gelederen over te nemen.

De tijd dat krachten als Nota en van Beveren en anderen in de tweede linie stonden en dat wij bij de Olympische Spelen in de finale met twee vertegenwoordigers aan de start kwamen ligt thans wel ver achter ons.

Het is eigenlijk de eerste kink in de kabel sinds Piet van de Rivière in 1895 het Nederlands record op precies 11 sec. wist te brengen en met die prestatie twintig jaar lang aan het hoofd bleef van de Nederlandse sprinters. Van de Rivière gaf de keten over aan Grijsel; deze aan Broos en daarna volgde het driemanschap van den Berge Berger en Osendarp, met daar tussenin een jaar, waarin Nota, van Beveren en Spree hun klasse demonstreerden. Zij waren de matadoren van de tiende seconde.

Ten slotte is het zeer moeilijk te berekenen hoe groot hun invloed is geweest op de toeneming van het aantal athletiek beoefenaars in Nederland. Dat dit aantal echter niet gering is, daarvan zijn wij overtuigd.

FANNY BLANKERS terug uit Amerika

„Waarschijnlyk zal ik dit seizoen nog uitkomen, en dan het volgende seizoen, na te hebben meegedongen in de Europese kampioenschappen, mij uit de sportwereld terugtrekken". aldus heeft Fanny Blankers-Koen na terugkeer uit Amerika een dezer dagen aan de sportverslaggever van PCJ, Aart van Leeuwen, in een vraaggesprek medegedeeld.

Vrijdag 27 Mei had Fanny in New York zowel de 200 meter, hardlopen als de 80 meter horden met grote voorsprong gewonnen, en Zondagmiddag zag zij kans op het Amsterdamse Olympiaplein tijdens een wedstrijd over 80 meter horden haar tegenstandsters ver achter zich te laten en de tijd van 11,9 sec. te maken.

Fanny zei over zich zelf onder meer, dat zij in Amerika veel beter in vorm was dan tijdens haar Australische tournee, en dat zij vooral tijdens de estafettewedstrijden in Los Angeles sterk de aandacht van het Amerikaanse publiek heeft getrokken. De vele recepties en ontvangsten, welke te harer ere in de Verenigde Staten zijn gehouden, hebben Fanny echter te zeer vermoeid, om aan nog meer wedstrijden aldaar deel te nemen.

Na deze Amerikaanse tournee staan voor Fanny nog enkele wedstrijden in Schotland en Engeland op het programma. Waarschijnlijk zal zij eveneens uitkomen tijdens de grootste sportfestijnen, welke aan het einde van dit jaar in Zuid-Frankrijk gehouden zullen worden. Hierop aansluitend zal zij dan deelnemen aan de Europese kampioenschappen, waarna Fanny zich geheel uit de sportwereld zal terugtrekken.

Alle Amerikaanse bladen verklaren dat Fanny Blankers-Koen de „koningin" was van de in tegenwoordigheid van vijftig duizend toeschouwers te Los Angeles gehouden wedstrijden, waaraan tal van Olympische athletieksterren deelnamen.

Vooral in de estafette 4 x 110 yards, toen zij als laatste loopster een 13 meter lange achterstand omzette in een 7 meter voorsprong, wordt haar prestatie geroemd.

Fanny bleef zowel op de honderd meter als op de tachtig meter horden een tiende seconde boven de bestaande baanrecords, doch zij schreef dit niet toe aan de overvloedige regens van de afgelopen week.
Tal van toeschouwers en athleten klampten haar aan, om haar handtekening te vragen, terwijl de Nederlandse consul in Los Angeles haar feliciteerde en aan de autoriteiten voorstelde.
De „Los Angeles Daily News" schrijft, dat Fanny ongetwijfeld een hele mand vol medailles zou verzamelen, indien zij meer tijd had. De „Daily News" noemt haar één van de stijlvolste athleten, die ooit op een baan is verschenenn, en verklaart dat haar beheerste kracht, gratie en behendigheid een lust zijn voor het oog.

OSVB NIEUWS

Door het plotselinge verscheiden van de legercommandant, generaal S.H. Spoor, werd de competitie van de O.S.V.B. tijdelijk gestaakt. Intussen is echter uit Batavia toestemming verkregen de competitie normaal te doen voortgaan. Uiteraard is er echter weinig nieuws omtrent de competitie te melden.

Het programma zal nu enigszins worden gewijzigd, welke verandering volgende week op deze pagina zal worden gepubliceerd.

VOETBALUITSLAGEN UIT NEDERLAND

Voor het voetbalkampioenschap van Nederland zijn de volgende wedstrijden gespeeld:

SVV — BVV 2—1

District drie.

Promotie tweede klas:
Gelria — NEO 5—1
Labor — NEC 1—4

District vijf.

1ste klasse: Be Quick — Heerenveen, afgelast.

2de klasse B: Zuidbroek — Muntendam 3—1.

NIEUWS UIT NEDERLAND

Voor de bekende internationale midvoor Brandes is de trip van zijn club, Feyenoord, naar Turkye minder prettig geeindigd. Voor zijn vertrek had hij als employe van het ministerie van Marine verlof aangevraagd, hetgeen hem echter werd geweigerd. Brandes vertrok echter toch met zijn club. Het koste hem zijn baantje.

Voor het eerst sinds zijn loopbaan als wielrenner is de Nederlandse renner Middelkamp geschorst en wel voor het, volgens de N.W.U., ongemotiveerd opgeven in de ronde van Nederland. De schorsing duurt tot 23 Juni a.s. Middelkamp zal hierdoor niet kunnen deelnemen aan de Nederlandse wegkampioenschappen, welke op 19 Juni a.s. te Valkenburg worden gehouden.

Het bondselftal van de KNVB heeft tegen de Engelse club Middlesex Wanderers een gevoelige nederlaag geleden. De ruststand was 1—1. Vooral na de rust wisten de Engelsen bijna bijna alle fouten van de Nederlandse verdediging, die zeer slecht was te benutten. Van Bijl, die in doel stond, speelde een uitstekende partij. Verdere ontdekkingen bleven voor de keuze commissie uit, gezien bijna alle spelers tegenvielen.

NEDERLANDS ELFTAL NAAR SCANDINAVIE

De volgende 17 spelers zijn aangewezen voor de Scandinavische toer van het Nederlandse voetbalelftal, waarbij op 12 Juni in Kopenhagen tegen Denemarken wordt gespeeld, en op 16 Juni in Helsinki tegen Finland :
De Munck (Sittardse Boys), Saris (B.V.) Van Bun (M.V.V.), Schijvenaar (E.D.O.), Everse (Neptunus), Van Schijndel (S.V.V.), Terlouw (D.C.V.), De Vroet (Feyenoord), Van Stoffelen (Ajax), Wilkes (Xerxes), Brandes (Feyenoord), Timmermans en Clavan (A.D.O.), Beun (Xerxes), Schaap (Gooi), Van der Tuin (H.D.V.S.) en Lenstra (Heerenveen).

DRUKKERIJ DE DELI COURANT